

2. Má sa vychádzať z toho, že zmluvná podmienka, na základe ktorej nesie spotrebiteľ devízové riziko, sformulovaná (ako všeobecná zmluvná podmienka, ktorú používa podnikateľ, ktorý je zmluvnou stranou, a ktorá nebola individuálne dohodnutá) na základe informačnej povinnosti, ktorá je nevyhnutne všeobecne stanovená v zákone, ale v ktorej nie je výslovne uvedené, že zmluva o úvere nestanovuje žiadnu hornú hranicu pre zmeny výmenného kurzu, a to aj s prihliadnutím na to, že Súdny dvor Európskej únie v bode 74 svojho rozsudku vydaného vo veci C-26/13 určil, že podnikateľ, ktorý je zmluvnou stranou, má nielen oboznámiť spotrebiteľa s rizikom, ale je tiež potrebné, aby spotrebiteľ mohol na základe tejto informácie posúdiť potenciálne významné hospodárske dôsledky pre svoju osobu vyplývajúce z devízového rizika, ktoré preberá, a teda aj celkové náklady svojho úveru?
3. Má sa smernica 93/13⁽¹⁾, a najmä jej posledné odôvodnenie, bod 1 písm. o) jej prílohy a jej článok 3 ods. 3 a článok 6 ods. 1 vykladať v tom zmysle, že osobitne s prihliadnutím na požiadavku stanovenú okrem iného v rozsudku C-42/15, podľa ktorej sú potrebné účinné, primerané a odrádzajúce sankcie na ochranu spotrebiteľov, je v rozpore s právom Únie judikatúra, právny výklad alebo ustanovenie právneho predpisu členského štátu, podľa ktorých právny následok (úplná neplatnosť z dôvodu porušenia právnej normy alebo dokonca náhrada škody alebo iný následok na základe akéhokoľvek právneho titulu), ktorý v tomto členskom štáte vyplýva z posúdenia úveru, ktoré nebude dôkladné a podrobné, nechráni dlžníka a nie je obozretné (napríklad, keď neskúma vplyv devízového rizika spočívajúci vo výraznom zvýšení splátok úveru a dlžnej istiny), je menej výhodný pre spotrebiteľa než uvedenie do pôvodného stavu (*restitutio in integrum*), prostredníctvom ktorého sa spotrebiteľ, ktorý je dlžníkom, zbavuje devízového rizika, to znamená zvýšenia splátok úveru v dôsledku zmien výmenného kurzu a prípadne sa mu umožní splácanie istiny úveru formou splátok?
4. Má sa v súvislosti s výkladom „príležitosti preskúmať všetky podmienky“ uvedenej v dvadsiatom odôvodnení smernice 93/13 a požiadavky jasnosti a zrozumiteľnosti stanovenej v článku 4 ods. 2 a článku 5 tejto smernice vychádzať z toho, že príslušné zmluvné podmienky nie sú nekalé v prípade, ak je v zmluve o úvere niektorá podstatná náležitosť (napríklad predmet zmluvy, teda výška úveru, splátky a úroky z úveru) uvedená len pre informáciu, pričom v nej nie je vysvetlené, či je alebo nie je časť znenia zmluvy, ktorá je uvedená pre informáciu, právne záväzná pre zmluvné strany?

⁽¹⁾ Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, 1993, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Kúria (Maďarsko) 3. apríla 2018 – Gazdasági Versenyhivatal/Budapest Bank Nyrt. a i.

(Vec C-228/18)

(2018/C 231/16)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Kúria

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalovaný a navrhovateľ v konaní o kasačnom opravnom prostriedku: Gazdasági Versenyhivatal

Žalobkyne a odporkyne v konaní o kasačnom opravnom prostriedku: Budapest Bank Nyrt., ING Bank NV Magyarországi Fióktelepe, OTP Bank Nyrt., Kereskedelmi és Hitelbank Zrt., Magyar Külkereskedelmi Bank Zrt., ERSTE Bank Hungary Nyrt., Visa Europe Ltd, MasterCard Europe SA

Prejudiciálne otázky

1. Je možné vykladať článok 81 ods. 1 ES (článok 101 ods. 1 ZFEÚ) v tom zmysle, že toto ustanovenie môže byť porušené jediným správaním tak na základe protisúťažného cieľa, ako aj na základe protisúťažného následku, ak protisúťažný cieľ a následok sa považujú za nezávislé právne základy?
2. Je možné vykladať článok 81 ods. 1 ES (článok 101 ods. 1 ZFEÚ) v tom zmysle, že dohoda, akou je dohoda vo veci samej uzatvorená medzi maďarskými bankami, ktorá v súvislosti s dvoma spoločnosťami vydávajúcimi bankové karty, a to MasterCard a Visa, stanovuje jednotný medzibankový poplatok, ktorý má byť uhradený vydávajúcim bankám za používanie kariet týchto spoločností, predstavuje obmedzenie hospodárskej súťaže na základe cieľa?
3. Je možné vykladať článok 81 ods. 1 ES (článok 101 ods. 1 ZFEÚ) v tom zmysle, že za účastníkov medzibankovej dohody možno považovať tiež spoločnosti vydávajúce kreditné karty, ktoré hoci sa priamo nezúčastnili na vymedzení obsahu tejto dohody, umožnili jej prijatie a akceptovali a uplatňovali ju, alebo sa má vychádzať z toho, že tieto spoločnosti svoj postup zosúladiť s bankami, ktoré túto dohodu uzatvorili?
4. Je možné vykladať článok 81 ods. 1 ES (článok 101 ods. 1 ZFEÚ) v tom zmysle, že s ohľadom na predmet sporu sa pre konštatovanie porušenia práva hospodárskej súťaže nevyžaduje vymedziť, či ide o účasť na dohode alebo o zosúladený postup s postupom bánk zúčastnených na dohode?

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Naczelny Sąd Administracyjny (Poľsko)
28. marca 2018 – Vega International Car Transport and Logistic – Trading GmbH**

(Vec C-235/18)

(2018/C 231/17)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Naczelny Sąd Administracyjny

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Vega International Car Transport and Logistic – Trading GmbH

Ďalší účastník konania: Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie (v súčasnosti Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie)

Prejudiciálna otázka

Zahŕňa pojem uvedený v článku 135 ods. 1 písm. b) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty⁽¹⁾ poskytnutie palivových kariet, ako aj vyjednanie, financovanie a zúčtovanie nadobúdania paliva použitím týchto kariet, alebo je možné tieto úkony pozostávajúce z viacerých krokov kvalifikovať ako reťazové transakcie, ktorých hlavným účelom je dodanie paliva?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1.

Odvolanie podané 16. apríla 2018: Európska komisia proti rozsudku Všeobecného súdu (druhá komora) z 5. februára 2018 vo veci T-216/15, Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s./Európska komisia

(Vec C-262/18 P)

(2018/C 231/18)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Európska komisia (v zastúpení: P.J. Loewenthal, F. Tomat, splnomocnení zástupcovia)